

Честит 24 май - Ден на славянската писменост, на българската просвета и култура

СКЪПИ АБИТУРИЕНТИ

от випуск 2014 на Хуманитарна гимназия "Дамян Дамянов".

Днес се разделяме с вас! Заедно постигнахме много, но най-голямото ни удовлетворение е, че през изминалите пет години пред очите ни израстнаха млади хора с достойнство и отговорност.

От името на целия колектив приемерте най-сърдечните ни пожелания за здраве, младежко дръзновение и късмет, за да постигнете успехи в житейския си път!

Таня Станчева
директор

*Върви, народе възродени,
към светла бъднина върви,
с книжовността, таз сила нова,
съдбините си ти поднови!*

*Върви към мощната Просвета!
В световните борби върви,
от длъжност неизменно воден -
и Бог ще те благослови!*

*Напред! Науката е слънце,
което във душите греи!
Напред! Народността не пада
там, дето знанъето живей!*

*Безвестен беше ти, безславен!...
О, влез в Историята веч,
духовно покори страните,
които завладя със меч!...*

*Тъй солунските двама братя
насърчаваха дедите ни...
О, минало забравимо,
о, пресвещени старини!*

*България остана вярна
на достославний тоз завет -
в тържествуване и в страдание
извърши подвизи безчет...*

СКЪПИ ВИПУСКНИЦИ,

Трудно е в няколко изречения да събера цялата обич на вашите родители и всички сърдечни пожелания, с които искаме да ви изпратим в света на големите...

Пожелавам ви бал, който да увенчае хубавите спомени, натрупани в училищните дни...

И нека кандидатстудентското лято бъде времето на сбъдващите се мечти и нови приятели, които да споделят големите успехи и малките разочарования по пътя ви през живота!

Създайте вашите 100 причини да се гордеем, че сме българи!

За вас е чест, че в деня на вашия бал ще гласувате за първи път за по-добра Европа.

И винаги се гордейте с Хуманитарна гимназия "Дамян Дамянов", която Ви подготви за успешния житейски "Старт", защото всеки голям финал, всяка победа е предопределена от усилията на предстартовата подготовка и уменията на онези, които ви мотивират и водят към голямата цел!

Бъдете здрави и успяващи, благородни и щедри, мъдри и дръзки!

Светлана Георгиева
председател на
Училищното настоятелство

*Ръководството на Хуманитарна гимназия "Дамян Дамянов"
поздравява целия училищен колектив на гимназията
с най-българския празник - Деня на славянската
писменост, на българската просвета и култура и желае
на всички здраве, успехи и вдъхновение!*

Проект BG051PO001-4.2.05
"Да направим училището
привлекателно за младите хора"
съфинансиран от ЕСФ по
ОП "Развитие на човешките ресурси" 2007-2013

Европейски съюз

Европейски социален фонд

МОН

*Клуб "Компютърна графика"
при Хуманитарна гимназия
"Дамян Дамянов" - Сливен*

Скъпи момичета и момчета от моя 12^а клас!

През изминалите години бяхме заедно, споделяхме надеждите и преживяванията си. Това беше едно предизвикателство, което продължи 5 години.

Пътят ви дотук не беше лек, а оттук - ще е още по-труден. Извървете го достойно! Не жалете труда си и опознайте щастито да го дарявате с любов!

Бъдете силни, за да осъществите мечтите си. А аз ще ви очаквам, за да споделите успехите си.

И не забравяйте: "Най-хубавото се вижда само със сърцето. Най-същественото е невидимо за очите." Антоан дьо Сент Екзюпери

На добър час и до нови срещи!

С обич:

**Дочка Петрова,
Класен ръководител на 12 „а” клас**

На какво се равняват пет години?

На какво се равняват пет години? Бих казала – една въздишка. Въздишка, олицетворяваща борбата на боец, хвърлен в морето на прехода, от който може да излезе само при едно условие – да стане личност.

Мили приятели, преди пет години се изправихме пред вратите на Хуманитарна гимназия – ентузиазирани, невинни; с очи, молеци и искащи да се потопят в „океана” на знанието. Потопихме се. Всички. До един. Някои се удавиха. Други – успяха да се преборят с бурните вълни и да стигнат до брега. Точно там откриха съкровище, но за него ще говоря по-късно. Та, влизайки през „портите” на Гимназията, в която се създават личности, ние не знаехме какво ни чака. Бяхме несигурни в себе си и нямахме самочувствието, което може да има само един знаещ човек. В този момент на помощ се притече нашият класен ръководител – госпожа Дочка Петрова, която въпреки трудностите, произлизащи от различията между нас, не се отказа от мисията си. Непрекъснато подхранваше силните ни страни – било то в

XII а

сферата на спорта, на изкуството, на науката. Нейното доверие подсили нашата вяра в самите нас и превърна всеки един от сив оксиморон в поанта, обвита в контраст.

В контраста обаче все още цареше безпорядък. Тогава в ръцете си ни пое госпожа Даниела Маркова – невероятен преподавател по английски език, който освен на красотата на езика, ни научи на отговорност и за една година превърна душите ни от Хаос в Космос. Макар за периода на обучение в гимназията да сме сменили шест учителя, които освен невероятни педагози, се оказаха и страхотни хора, тя остана човекът, който едновременно предизвиква у нас страхопочитание и възхищение, точно както звездното небе и съвестта изпълват духа на Имануел Кант. Все още нещо липсваше. За да разберем какво е то, съдбата ни сблъска с една импозантна личност, която ни завъртя в своя ураган, и ни научи, че знанието е като природна стихия и ако човек не е достатъчно силен психически, емоционално и душевно, то ще опустоши всичко до основи и ще предизвика бедствено положение. С помощта на госпожа Галина Балтаджиева дадохме място на миналото в живота си и позволихме на нашите деди да влязат в него, използвайки идеите им. Сляхме минало и настояще в едно и започнахме да градим бъдещето...

В пътешествието си към бъдещето срещнахме учител, който направи от нас... Хора. Никога не бяхме срещали човек с детско сърце, психика на войн и душа на мъдрец. Госпожа Маргарита Маркова ни показа правилната посока и осея пътя ни със светлина от надежда, цветя от сърдечност и чист въздух, ухаещ на безусловна любов.

Това е ретроспекцията на една голяма въздишка, която е съвкупност от двадесет и четири други въздишки на вече заформящи се личности. Личности, готови да поемат по своя път и да разберат кои са. Беше трудно, но се справихме!

Благодаря ви за търпението, което проявихте през тези пет години. Пожелавам ви успех в търсенето на истинската ви същност. Бъдете прями, разумни. И най-вече – бъдете щастливи с изборите, които оттук нататък ви предстои да направите. Никога не забравяйте откъде сте тръгнали!

На добър час!

Мирослава Желева, 12 ”а” клас

Скъпи абитуриенти от 12 Б клас!

Наближава най-дългоочакваният момент за всички вас – да завършите!

Раздялата с училището на пръв поглед изглежда много желана и очаквана. И това е напълно естествено. Убедена съм, че с годините ще преосмисляте какво научихте и какво пропуснахте през последните пет години. Аз съм заедно с вас от десети клас. Споделихме три не леки години, в които се опитвах да търся пътища към всички вас. Дали съм успяла – времето ще покаже!

И на финала – да успявате в добродетелите! Добрата мисъл и доброто дело са израз на вътрешна свобода!

**Маргарита Маркова,
Класен ръководител на 12 „Б” клас**

Скъпи наши съученици, Уважаеми зрелостници!

Нашето начало като клас започна през есента на 2009 г. Тази година беше много вълнуваща, но и трудна. Отлисихме една нова страница от нашия живот. Имахме много изпитания и минахме през много неволи. Животът ни в Хуманитарна гимназия премина през два етапа. Първият – през който все още бяхме деца и гледахме на света по - безгрижно. Но през 2011 г. се появи един човек, който промени нашия живот. Тя е тази, която промени мащаба на нашите виждания и нашите мисли. Научи ни да се стремим да покоряваме високи върхове, научи ни да следваме мечтите си, за да намерим пътя към познанието. Госпожа Маргарита Маркова е нашият класен ръководител, чиито съвети винаги са били за добро. Тя ни прие като свои родни деца. Бяхме луди, шури, но тя успя да ни научи на приятелство и отговорност в живота.

Животът е най - великият учител. В неговото танго ще има не само рози, но и бодли. Но ще вярваме, че именно спънките ще ни изградят като личности, защото краят на 12 клас е само едно ново начало.

Скъпо училище, раздялата с теб е временна. С умиление ще си спомняме за изминалите пет години, за нашите

XII Б

учители, които бяха не само преподаватели, а и наши приятели по пътя на Знанието. Скъпи зрелостници, мили приятели, на добър час и успех във всички бъдещи начинания!

**Магдалена Дерменджиева
Пламена Георгиева
Мариела Христова
12 „Б” клас**

ВИГ "МОНОЛОГ" • 2006/2007

МОЯТА ИЗПОВЕД

1. *Име и месторождение* - Хюлия Юндер Хюсеин
2. *Място и дата на изповедта* - 08.05. 2014 г., в кабинет N 4, втори корпус
3. *Кой цвят предпочитате?* - Небесно синьо.
4. *Кой е любимият Ви аромат?* - На хубаво сготвена храна.
5. *Кое животно Ви е най симпатично?* - Делфинът.
6. *Кой цвят на очи и коси предпочитате?* - Сини очи и кестенява коса.

7. *Коя според Вас е най-голямата добродетел?* - Толерантността, защото хората са като цветята в една градина. Всеки човек има различен цвят, който придава красотата на тази градина. Ако всеки проявява уважение към мнението на другия, то тази градина ще се превърне в рай.

8. *Кой порок мразите най-много?* - Любопитството, защото то е в основата на конфликтите. В комбинация със завистта се поражда омразата между хората, което е много страшно.

9. *Кое развлечение Ви е най-приятно?* - Да бъда сред хора, от които ще науча нещо ново.

10. *Кое име бихте си взели, ако можехте да го изберете сам/а?*

- Бих избрала отново моето име, защото то означава "цвете от рая". За мен това означава много! Благодаря на родителите ми за този избор!

11. *Кой е най-хубавият момент от живота Ви досега?* - Целият ми живот до сега е съставен от хубави моменти. Бих отличила момента, в който получих званието "кака", т.е. сестра. Тогав бях на 4 години. Без съмнение един от последните вълнуващи моменти в моя живот е участието ми в Националната олимпиада по История в гр. Казанлък тази година. Мисля, че там представих отлично не само моето име, но и името на Хуманитарна гимназия.

12. *Кой е най-тъжният?* - Когато загубих своята баба преди няколко месеца. Ще запазя в сърцето си силния дух, който ми завеща.

13. *Вярвате ли в приятелството?* - Да, определено. Приятелите са опора, която не само в хубави моменти трябва да държи ръката ти, но и в трудностите, с които всеки от нас се е сблъсквал.

14. *Кой е според Вас най-хубавият момент от деня?* - Сутрин рано, когато слънцето изгрее. Това го свързвам с новото начало, което всеки от нас търси в даден момент.

15. *В коя страна бихте предпочели да живеете?* - В Германия. Това е моделът на страна, който най-много ми допада - с реда и грижата за гражданите си.

16. *Кой чужд народ Ви е най-симпатичен?* - Германците, макар да са малко хладни. Респектират с уважението помежду си.

17. *Кое е това, което Ви кара да се усмихвате?* - Надеждата, че някой ден всички ще са повече усмихнати, отколкото намръщени.

18. *Кое Ви кара да плачете?* - Болката, страданието сред хората.

19. *Какво ти предстои след завършването на Гимназията?* - Ще уча право с СУ "Климен Охридски" и ще имам своя кантора един ден. Но може би най-важното от всичко е да създам семейство, като това, в което съм отраснала.

20. *Напиши мисъл или цитат, смисъла на който ти допада.*

Имам два любими цитата. Единият е свързан с бъдещата ми реализация:

"Добрият закон е добър ред" - Аристотел

Другият е свързан с моите философски търсения:

"Не мисли за миналото, защото не можеш да го промениш. Не мисли и за бъдещето, защото то може и да не дойде. Мисли за тук и сега."

21. *Твоето пожелание!*

Пожелавам на всички най-вече много здраве, което да ви съпътства по пътя към успехите. А на моето училище - да продължава да дарява със знания учениците и да съхранява топлината, с която дари и нас!

МАГИЧЕСКИЯТ РЕАЛИСТ

Признателност и поклон пред Габриел Гарсия Маркес

Писателят класик, виртуозът на словото и мъдрецът разказвач Габриел Хосе де ла Конкордия Гарсия Маркес напусна на 17 април 2014 година земната реалност, за да се пресели в магическата реалност на светлината и хармонията, където няма самота, страдание, пустота и пустословие и където всичко е любов. Авторът на гениалните творби: „Сто години самота“, „Любов по време на холера“, „Есента на патриарха“, Хроника на една предизвестена смърт и „Няма кой да пише на полковника“ се предаде в ръцете на Бога.

В мъдрите послания на Габриел Гарсия Маркес, отправени пряко към неговите приятели и виртуално към хората от целия свят, има много любов, прозрение за смисъла на живота и много, много естествена Човечност. Маркес сякаш говори с думите на Бог. Та нали още от древността гениалните творци са били медиатори между боговете и хората.

Нека да се насладим и поучим от мъдрите му слова, добили вид на човеконапътствени сентенции:

„Ако за минута Бог забрави, че съм само една кукла на конци и ми даде още една порция живот, бих се възползвал от това време по най-добрия начин“.

„Вероятно не бих казал всичко, което мисля, но определено бих мислил всичко, което казвам“.

„Не бих оценявал нещата по това колко струват, а по това какво представляват“.

„Бих спал по-малко и бих мечтал повече. За всяка минута, която сме със затворени очи, ние губим 60 секунди светлина“.

„Бих продължил там, където другите спират, и бих станал, когато другите спят“.

„Ако Бог ми разреши още една порция живот, бих се обличал по-сепло, бих се отдал на слънчевата светлина, оставяйки открито не само тялото, но и душата си“.

„Бих доказал на хората, че много грешат, като мислят, че спират да се влюбват, като започват да остаряват, тъй като всъщност започват да остаряват, когато спрат да се влюбват“.

„Бих дал криле на децата, но бих оставил детето само да се научи да лети“.

„На старите хора бих казал, че смъртта идва не със процеса на стареене, а със забравянето“.

„Толкова много неща научих от вас... Научих, че всеки иска да живее на върха на планината, забравяйки, че единственото, което има значение е как се катерим“.

„Научих, че когато новороденото хване палеца на баща си, това е за цял живот“.

„Научих, че човек има право да гледа от високо на някого си, когато му помага да се изправи“.

„Толкова неща научих от всички вас... Винаги казвай каквото чувстваш и прави каквото мислиш“.

„Ако знаех, че днес е последният път, когато ви виждам, бих ви прегърнал силно и бих станал пазител на душите ви“.

„Ако знаех, че това са последните ми минути, които ви виждам, бих ви казал: „Обичам ви“ и не бих допуснал, че знаете това“.

„Винаги има една сутрин, когато животът ни дава възможност да направим нещата добре“.

„Поддържайте връзка с хората, които са ви скъпи, и им казвайте колко много имате нужда от тях, колко ги обичате и се грижете за тях. Намерете време да им кажете: „Съжалявам“, „Прости“, „Моля“, „Благодаря“ и всички приятни и прекрасни думи, които знаете“.

„Никой няма да си спомня за вас, ако криете мислите си. Наложете се и ги изразете“.

„Показвайте на приятелите си и близките си колко много ви е грижа за тях“.

Източник: http://kulturni-novini.info/news.php?page=news_show&nid=19016&sid=24